

form og det er lykkedes at få slået fast, at Parisprincipperne skal gælde.

Kl. 13.10

Men så yndigt er det jo altså heller ikke alt sammen. Jeg vil godt læse op fra høringsvaret fra Det Udenrigspolitiske Selskab, hvor der i det første punkt står:

»Rigtig dårlig idé at inkludere menneskerettighederne. Den går faktisk imod en af hovedpointerne i regeringens egen politik. For man kunne jo spare centerbestyrelsen og centerdirektøren med stab og nøjes med de to institutbestyrelser og institutdirektører, hvis ikke Institut for Menneskerettigheder med djævelens vold og magt skulle passes ind i strukturen.«

Med djævelens vold og magt står der, og så kigger vi os jo omkring og spørger: Hvem er det nu, der her bliver beskrevet som djævelens vold og magt? Nu skal vi ikke gøre for megen ære af dem, der findes jo folk, man komme til at gøre for megen ære af ved bare at nævne dem, men som »djævelens vold og magt« kan vi godt tage dem med.

Jeg synes, vi skal have i baghovedet, at vi sidder med en konstruktion, som er resultatet af djævelens vold og magt. Men vi kunne nu kigge på det, sådan så vi både kunne berolige djævelen så meget, at han ikke vil myldre rundt om ørerne på os i for stort omfang, og se på, hvad det er for nogle ting, der er af indvendinger, og som er nogenlunde gennemgående i de høringsvar, som vi har set. Og der vil jeg godt nævne tre punkter eller fire, for glæden over centerets uafhængighed og Parisprincippernes overholdelse er bestemt også gennemgående.

Der er altså forundring over konstruktionen, og det bliver sagt mange gange, at den er tung, den er dyr, den er uklar, den er bureaukratisk, den er konfliktskabende, og hvad der nu bliver sagt. Det er et mønster, der går igen hele vejen.

Spørgsmålet er, om man kan lindre på det, uden at man bryder så meget op i det, at den stakkels minister kommer under djævelens vold og magt igen, om det kan lade sig gøre, at vi kan få det til at fungere hensigtsmæssigt. Der er jo altså visse funktioner, som man kan klare med en pedel, som man ikke behøver af have en lønramme 38- eller 40-direktør til at sidde og klare. Jeg synes da, at man skal kigge på, om den mulighed er til stede, og om vi kan få noget til at fungere mere hensigtsmæssigt også ud fra en forskningsvinkel.

Den anden ting, der er gået igen i høringsvarene, er altså, at de har haft for kort tid. Jeg synes,

at det er beklageligt, at man kun giver folk en uge til at svare på noget, der trods alt er så svært.

Der er jo nogle af os, der har noteret os, at de har fået så kort tid, så Center for Freds- og Konfliktforskning ikke engang har haft tid til at skrive på dansk, så de sender deres internationale ting over til os på engelsk. Det er et af de bedste argumenter, jeg har set, for, at de trænger til at komme igennem en eller anden slags bearbejdning, når de sender hørings svar over til Folketinget på engelsk.

Det er så latterligt, så man tænker: Gisp, står det så slemt til hende hos dem? Men de har dog måske ikke haft tid til at skrive det på dansk, det skal jeg så ikke kunne sige. Det er så helt tydeligt, at det ikke er meningen, at det skal tages alvorligt, for ting, der forelægges for det danske Folketing, skal selvfølgelig være på dansk. Det er ikke ret svært engelsk, vil jeg sige, men alligevel burde det ikke være sådan.

Men altså hastværket har været voldsomt, og jeg er glad for den konservative ordførers tilfald, om, at vi i hvert fald ikke vil jage det igen, som det sker med en række andre forslag i øjeblikket.

Det sidste punkt, der går igen i kritikken, som er tung, og som for SF er meget alvorlig, er jo altså det, man gør ved Nævnet for Etnisk Ligestilling.

Vi er med på, at eller andet skulle der betales til djævelens vold og magt dér. Men nu står man med noget, som det er svært at få til at fungere, og vi kommer jo til at bygge det op igen, medmindre man kan lave så mange nykonstruktioner inden for Menneskerettighedscenteret, at ikke bare det danske perspektiv, som ifølge Parisprincipperne skal være stærkere, end det er, men også hele klagefunktionen – det er jo den anden del af det – bliver tydelig.

Det er et svært punkt. Jeg er sikker på, at i hvert fald udenrigsministeren, og jeg tror også den konservative ordfører, er optaget af, at vi få en funktion, der fungerer godt, også i forhold til det klageorgan, som man skal have. Jeg er sikker på, at der ikke fra den side er nogen interesse i at svække ligestillingsaspektet.

Vi står altså med noget, som er uafklaret, og vi vil meget gerne tilsige ministeren vores absolut bedste og mest loyale og kreative og diskrete støtte, hvis man skal finde ud af at få det her til at hænge bedre sammen, sådan at vi ikke står i den tåbelige situation, at først opretter man noget – det har vi så gjort for nogen tid siden – det